

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Dosar nr.#####/301/2021
4046/2021

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ NR.###/A

Ședința publică din data de 27 iunie 2022

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : #####-##### #####

JUDECĂTOR : #####-#####-#####

GREFIER : #####-#####

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat de procuror #####.

Pe rol, se află pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București împotriva Sentinței penale nr.### din data de 20 decembrie 2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în Dosarul nr.#####/301/2021.

Dezbaterile s-au desfășurat în ședința publică de la termenul de judecată din data de 09 mai 2022 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală, iar Curtea, în temeiul art.391 alin.1 rap. la art.406 alin.1 din Codul de procedură penală, a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii mai întâi la data 08 iunie 2022, iar apoi la data de 10 iunie 2022 și, respectiv, la data de astăzi, 27 iunie 2022, când, în aceeași compunere, a decis astfel:

C U R T E A

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr.### din data de 20 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr.#####/301/2021, instanța de la Judecătoria Sectorului 3 București a hotărât astfel:

În temeiul art.396 alin.1, 5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, a achitat pe inculpatul ##### (fiul lui ### și #####, născut la data de ## ##### în #####, CNP #####), pentru infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, prevăzută de art.372 alin.2 din Codul penal.

În temeiul art.228 alin.1 cu aplic. art.61 alin.1, 2, 3, 4 lit.c din Codul penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 1.800 lei, reprezentând echivalentul a 180 zile-amendă, pentru săvârșirea infracțiunii de furt.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.63 alin.1, 3 din Codul penal, în sensul că, dacă, cu rea-credință, nu execută pedeapsa amenzii, în tot sau în parte, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile cu închisoare, iar unei zile-amendă îi corespunde o zi de închisoare.

A luat act că persoana vătămată ##### SA nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În temeiul art.112 alin.1 lit.b din Codul penal, a confiscat de la inculpat cuțitul tip briceag, de circa 20 cm, cu mâner metalic și inserții din lemn, multicolor, având lama de aproximativ 10 cm, folosit, ridicat de organele de poliție de la acesta și depus la Camera de corpuri delictive, conform dovezii ##### # ##### din data de 10 mai 2017 (fila 35, d.u.p.).

În temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, a obligat pe inculpat la plata către stat a sumei de 1.500 lei, reprezentând cheltuieli judiciare, inclusiv cele stabilite prin rechizitoriu.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a constatat că, prin rechizitoriul din data de 19 mai 2021, emis în dosarul de urmărire penală nr.####/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, acesta fiind acuzat de săvârșirea, în concurs, a infracțiunilor prevăzute de art.228 alin.1 și art.372 alin.2 din Codul penal, ambele cu aplic. art.38 alin.1 din același cod, în raport cu următoarea situație de fapt: la data de 17 aprilie 2017, în jurul orei 16:00, în hypermarketul Auchan Titan, situat în #####, Bulevardul 1 Decembrie 1918 nr.33A, sectorul 3 (unde se aflau mai multe persoane din categoria publicului larg, pentru efectuarea de cumpărături - la o adunare publică), a luat din posesia societății ##### SA patru doze de bere, o pereche de căști audio, patru baterii Duracell, un filtru de acvariu, un cuțit de bucătărie, o clamă de păr și o pereche de ochelari de soare, în valoare totală de 128,77 lei, fără consimțământul vreunui reprezentant al acesteia, în scopul însușirii pe nedrept și, de asemenea, a folosit, fără drept, un cuțit tip briceag, pe care îl avea asupra sa de la momentul intrării în hypermarket, tăind cu acesta ambalajele filtrului de acvariu, ale celor patru baterii marca Duracell și ale perechii de căști audio.

În faza de cameră preliminară, prin încheierea din data de 08 iulie 2021 (rămasă definitivă, la data de 27 iulie 2021, prin necontestare), s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății.

În faza de judecată, inculpatul nu s-a prezentat în fața instanței, deși a fost legal citat (la adresa de domiciliu și prin afișare la sediul instanței), mama acestuia învederând că est plecat din țară de aproximativ 1 an, fără a cunoaște un număr de contact, întrucât nu a ținut legătura cu el, realizându-se, în schimb, ascultarea martorului indicat în rechizitoriu, #####.

Analizând întregul probatoriul al cauzei, prima instanță a stabilit următoarea situație de fapt:

La data de 17 aprilie 2017, în jurul orei 16:00, în hypermarketul Auchan Titan, situat în #####, Bulevardul 1 Decembrie 1918, nr.33A, sectorul 3, inculpatul ##### a luat din posesia societății ##### SA, fără consimțământul vreunui reprezentant al acesteia, în scopul însușirii pe nedrept, patru doze de bere, o pereche de căști audio, patru baterii Duracell, un filtru de acvariu, un cuțit de bucătărie, o clamă de păr și o pereche de ochelari de soare, în valoare totală de 128,77 lei, folosind, pentru sustragerea acelor bunuri, un cuțit tip briceag, pe care îl avea asupra sa de la momentul intrării în hypermarket, cu care a tăiat ambalajele filtrului de acvariu, ale celor patru baterii marca Duracell și ale perechii de căști audio.

Astfel, din procesul-verbal de constatare a infracțiunii, întocmit la data de 17 aprilie 2017, au rezultat următoarele aspecte: organele de poliție, fiind dirijate să se deplaseze la hypermarketul Auchan Titan, au găsit la fața locului pe martora #####, care le-a relatat că, în timp ce își executa serviciul de șef echipă dispecerat, l-a observat pe inculpat, care a consumat patru doze de bere Timișoreana în incinta magazinului și, între timp, a tăiat cu un cuțit mai multe ambalaje, băgând produsele în buzunare, după care a trecut de linia caselor de marcat, fără a achita acele produse și cele patru doze de bere consumate, fiind oprit imediat de către agenții de securitate și condus la camera de interpelare; la fața locului, se afla și inculpatul, asupra căruia a fost găsit, în buzunarul drept al hanoracului cu care era îmbrăcat, un cuțit tip briceag, având mâner metalic și inserții de lemn, care a fost ridicat de către organele de poliție; inculpatul a relatat că, în acea zi, în jurul orei 15:30, a intrat în hypermarketul Auchan Titan, a consumat patru doze de bere Timișoreana, a luat mai multe produse de la raionul electrice, scoțând din buzunar cuțitul avut asupra sa, pe care l-a folosit pentru a tăia ambalajele acelor produse, a băgat în buzunarul de la geacă unele din produsele respective, iar pe celelalte le-a pus în cărucior și a trecut linia caselor de marcat achitând numai produsele din cărucior, nu însă și cele patru doze de bere Timișoreana consumate în magazin și produsele pe care le pusese în buzunar.

În planșa fotografică întocmită de către organele de poliție, a fost fixat cuțitul tip briceag găsit asupra inculpatului.

Din procesul-verbal de predare, au rezultat bunurile sustrate de inculpat, având o valoare totală de 128,77 lei.

Din declarația reprezentantului societății persoană vătămată - #####, au rezultat următoarele aspecte: martora ##### a observat, pe camerele video, pe individul care a consumat patru doze de bere în magazin și a luat de pe rafturi o pereche de căști audio, patru baterii Duracell, un filtru de acvariu, un cuțit de bucătărie, o clamă de păr și o pereche de ochelari de soare, pe care le-a introdus în buzunare și a trecut de casele de marcat, fără să le achite; acel individ a fost oprit de către agenții de securitate și condus la camera de interpelare.

Conform copiei bonului nefiscal, duplicat, inculpatul a achitat prețul produselor sustrase, în totalitate, prejudiciul fiind astfel recuperat, astfel că persoana vătămată nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Din declarația dată în faza de urmărire penală de martora #####, au rezultat următoarele aspecte: la data comiterii faptei, avea calitatea de șef - echipă dispecerat securitate în magazinul Auchan Titan, având ca atribuții supravegherea imaginilor video surprinse pe suprafața de vânzare a magazinului, fără să-și amintească cu exactitate ce s-a petrecut la data de 17 aprilie 2017, din cauza trecerii timpului, a menționat că a sunat o dată la poliție, întrucât un individ a consumat bere în incinta magazinului, a luat mai multe produse, pe care le-a introdus în buzunare și a trecut de casele de marcat, fără să le achite.

Fiind ascultată și în faza de cercetare judecătorească, martora ##### a declarat că nu își mai aduce aminte nimic în legătură cu fapta, dar își menține declarația dată la urmărirea penală.

Inculpatul nu a putut fi audiat, nici în faza de urmărire penală, nici în cursul judecății, fiind plecat de la domiciliu și necunoscându-se locul unde se află.

Cu privire la încadrarea juridică, prima instanță a constatat că elementul material al infracțiunii de furt a fost realizat prin luarea fără drept a mai multor bunuri din posesia persoanei vătămate, fără consimțământul acesteia, acele bunuri fiind trecute apoi, în mod efectiv, sub puterea inculpatului. Urmarea imediată a constat în prejudiciul cauzat persoanei vătămate (valoarea bunurilor sustrase), iar legătura de cauzalitate a rezultat din materialitatea faptei.

Sub aspect subiectiv, inculpatul a acționat cu intenție directă, întrucât a urmărit realizarea scopului prevăzut în norma de incriminare, și anume însușirea pe nedrept a bunurilor sustrase.

Drept urmare, prima instanță a constatat că această faptă a inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt, prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal.

Referitor la cea de-a doua faptă pentru care inculpatul a fost trimis în judecată (de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase), prima instanță a constatat că nu este prevăzută de legea penală, întrucât lipsește situația premisă, constând în săvârșirea acesteia la „adunări publice”, sens în care a avut în vedere următoarele aspecte:

Infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, prevăzută de art.372 din Codul penal, a fost reglementată în acel cod, intrat în vigoare la data de 01 februarie 2014, în titlul VIII, având denumirea „Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială” și, respectiv, în capitolul I al acelui titlu, denumit „Infracțiuni contra ordinii și liniștii publice”.

Această infracțiune a preluat parțial incriminări care, anterior datei de 01 februarie 2014, erau prevăzute în legislația specială, respectiv în Legea nr.60/1991 (privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice) și Legea nr.61/1991 (pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și a liniștii publice).

În actuala reglementare, din art.372 al Codului penal, acțiunilor care constituie element material, atât în cazul variantei simple (alin.1), cât și în cazul variantei agravate (alin.2), le este prevăzută o situație premisă, constând în săvârșirea lor „la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri de distracție ori agrement sau în mijloace de transport în comun”.

Săvârșirea acțiunilor care constituie elementul material al infracțiunii în alte situații premisă decât cele expres enumerate în textul art.372 alin.1, 2 din Codul penal înlătură tipicitatea faptei, sub aspect obiectiv.

Textul art.372 alin.1, 2 din Codul penal nu conține o definiție a „adunării publice”, însă, prin raportare la natura infracțiunii și la împrejurarea că aceasta reprezintă o preluare a unor incriminări din legislația specială (anterior menționate), definiția care trebuie avută în vedere la analiza tipicității obiective a faptei este cea din respectiva legislație, și anume art.1 alin.2 din Legea nr.60/1991, potrivit căruia „adunările publice” sunt mitinguri, demonstrații, manifestații, competiții sportive, procesiuni și altele asemenea, ce urmează să se desfășoare în piețe, pe căile publice ori în alte locuri în aer liber și se pot organiza numai după declararea prealabilă prevăzută de acea lege. Ca atare, definiția „adunării publice” nu poate fi cea susținută de procuror în rechizitoriu, aceasta din urmă reprezentând în fapt o extindere a situațiilor premisă (neprevăzută și nepermisă de lege).

Drept urmare, cu privire la infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, prevăzută de art.372 alin.2 din Codul penal, prima instanță a pronunțat achitarea inculpatului, în temeiul art.396 alin.1, 5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală.

La alegerea și individualizarea pedepsei aplicate pentru infracțiunea de furt, prima instanță a avut în vedere criteriile prevăzute în art.74 din Codul penal, reținând drept relevante gravitatea redusă a acelei infracțiuni, faptul că, pentru condamnările anterioare suferite de inculpat, s-a împlinit termenul de reabilitare, datele personale ale acestuia (în vârstă de 46 de ani, necăsătorit, absolvent de studii gimnaziale, de profesie pompier, dar fără loc de muncă), dar și vechimea faptei deduse judecății (de peste 4 ani și jumătate), apreciind, în considerarea tuturor acestor aspecte, că este suficientă aplicarea unei amenzi penale în cuantum de 1.800 lei, reprezentând echivalentul a 180 zile-amendă.

Referitor la măsura de siguranță, prima instanță, având în vedere că cuțitul tip briceag ridicat de către organele de poliție de la inculpat a fost folosit la săvârșirea faptei de furt, a dispus confiscarea acestuia, în temeiul art.112 alin.1 lit.b din Codul penal.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, a declarat apel în termenul legal (la data de 21 decembrie 2021) Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

Cererea de apel a Parchetului, însoțită de motivele scrise, a fost înaintată de prima instanță, împreună cu dosarul cauzei și înregistrată pe rolul acestei Curți la data de 30 decembrie 2021, primind termen de judecată la data de 09 mai 2022.

Inculpatul intimat ##### a fost legal citat, la adresa de domiciliu și prin afișare la sediul Curții și, de asemenea, s-a încercat contactarea acestuia la numerele de telefon cunoscute, însă, la unul dintre acele numere, nu s-a putut stabili o legătură, accesul fiind limitat, iar, la celălalt număr, a răspuns mama lui, care a precizat că fiul său este plecat de 1 an în străinătate și nu are legături cu acesta.

În aceste condiții și întrucât inculpatul nu s-a prezentat în fața Curții, nu a fost posibilă ascultarea sa de către instanța de apel, potrivit art.420 alin.4 din Codul de procedură penală.

Cu ocazia judecării apelului, nu s-a solicitat și nici din oficiu nu s-a dispus administrarea de probe noi.

Prin motivele scrise de apel (atașate la filele 5-7 din dosar), Parchetul care a exercitat calea de atac a criticat hotărârea primei instanțe ca fiind nelegală în ceea ce privește soluția de achitare a inculpatului pentru infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, prevăzută de art.372 alin.2 din Codul penal, invocând motive la care urmează a se face referire cu ocazia analizării lor.

În dezbaterile desfășurate la termenul de judecată din data de 09 mai 2022 (consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală), reprezentantul Ministerului Public a precizat că nu susține acest motiv de apel, apreciind că soluția de achitare pronunțată de prima instanță este legală și temeinică, însă a criticat hotărârea acelei instanțe sub un alt aspect, invocând omisiunea de a se menționa, conform art.61 alin.2 din Codul penal, cu privire la soluția de condamnare la pedeapsa amenzii pentru infracțiunea de furt, suma corespunzătoare unei zile-amendă, de 10 lei.

Analizând actele și lucrările dosarului, potrivit art.417 alin.1, 2 din Codul de procedură penală, prin prisma motivelor invocate de ##### (cel scris, ulterior nesusținut și cel la care s-a făcut referire în dezbateri), precum și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei (inclusiv prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr.358/2022, pronunțată și publicată ulterior dezbaterilor, la datele de 26 mai 2022 și, respectiv, 09 iunie 2022), Curtea constată că apelul cu judecarea căruia a fost sesizată este fondat, în limitele și pentru considerentele care se vor arăta în cele ce urmează:

Referitor la infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, prevăzută de art.372 alin.2 din Codul penal, Curtea constată că prima instanță a pronunțat, în mod legal și temeinic, o soluție de achitare a inculpatului, conform art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, întrucât fapta reținută în sarcina acestuia nu este prevăzută de legea penală, împrejurare acceptată chiar de reprezentantul Ministerului Public, care, în dezbaterile asupra căii de atac exercitate de #####, nu a susținut motivul de apel prin care era criticată acea soluție.

Astfel, pentru a realiza, pe latură obiectivă, condițiile de tipicitate ale infracțiunii în discuție, acțiunea element material, constând în folosirea fără drept a unui obiect sau a

unei substanțe periculoase (dintre cele în mod expres prevăzute în alin.1 al art.372), trebuie să fie săvârșită la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri de distracție ori agrement sau în mijloace de transport în comun, condiție care, în speță, nu este îndeplinită.

Potrivit actului de trimitere în judecată, inculpatul a folosit un obiect periculos (un cuțit tip briceag, cu care a tăiat ambalajele unora dintre bunurile sustrate) în incinta supermarketului Auchan Titan, unde se aflau mai multe persoane din categoria publicului larg, pentru efectuarea de cumpărături, apreciindu-se, de către procurorul care a întocmit rechizitoriul, că, în acel loc, exista o adunare publică.

În lipsa definirii expresiei de „adunări publice” în Codul penal, pentru analiza tipicității obiective a faptei, din această perspectivă, singurul reper îl constituie dispozițiile Legii nr.60/1991 (privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice), care, potrivit art.1 și art.3, includ, în această categorie, mitingurile, demonstrațiile, manifestațiile, competițiile și manifestările sportive, manifestările cultural-artistice, religioase și comemorative, procesiunile și orice alte întruniri.

Or, prezența ocazională a mai multor persoane, la cumpărături, într-un spațiu comercial, nu constituie, în accepțiunea dispozițiilor legale anterior citate, o adunare publică, nefiind o întrunire.

Mai mult, o asociere de această natură nu poate fi făcută nici măcar din punct de vedere semantic, întrucât, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, adunarea (publică) este definită drept întrunirea mai multor persoane în scopul discutării unor probleme de interes general, fiind evident că persoanele aflate, ocazional și independent una de alta, într-un spațiu comercial, pentru a face în mod individual cumpărături, nu alcătuiesc o astfel de adunare.

Pe de altă parte, față de principiul legalității incriminării, prevăzut în art.1 alin.1 din Codul penal, nu poate fi acceptată teza susținută de ##### în motivele scrise de apel, potrivit căreia sfera noțiunii de „adunări publice” din dreptul penal, deși nedefinită de acesta, ar trebuie să fie mai largă decât cea stabilită prin Legea nr.60/1991 (ce reglementează tocmai organizarea și desfășurarea adunărilor publice).

Dacă intenția legiuitorului ar fi fost aceea de a incrimina fapta în cazul săvârșirii acesteia într-un loc unde se află, fără nicio legătură între ele, mai multe persoane din categoria publicului larg, conform tezei Parchetului, expresia folosită ar fi fost aceea de „în public”, în sensul art.184 din Codul penal, iar nu aceea de „adunare publică”, pentru care singura definire legală este realizată prin Legea nr.60/1991.

Referitor la infracțiunea de furt, prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal, Curtea constată că prima instanță a stabilit o situație de fapt corectă și o încadrare juridică legală.

Astfel, din probatoriul cauzei, rezultă, în afara oricărui dubiu, că, la data de 17 aprilie 2017, în jurul orei 16:00, aflându-se în supermarketul Auchan Titan, situat în #####, Bulevardul 1 Decembrie 1918 nr.33A, sectorul 3, inculpatul a sustras, în scopul însușirii pe nedrept, patru doze de bere, o pereche de căști audio, patru baterii Duracell, un filtru de acvariu, un cuțit de bucătărie, o clamă de păr și o pereche de

ochelari de soare, în valoare totală de 128,77 lei (prejudiciu ce a fost ulterior recuperat în totalitate), folosind pentru tăierea ambalajelor unora dintre acele produse (iar nu pentru scoaterea din funcțiune a unor sisteme de alarmă, cu care nu s-a dovedit că acestea erau dotate) un cuțit tip briceag pe care îl avea asupra lui, fapta sa constituind infracțiunea de furt, în varianta ei simplă, pentru care norma de incriminare - art.228 alin.1 din Codul penal - prevede pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, alternativ cu pedeapsa amenzii.

În raport cu prima pedeapsă, cea mai grea, termenul prescripției generale a răspunderii penale este 5 ani, conform art.154 alin.1 lit.d din Codul penal și curge de la data săvârșirii infracțiunii, potrivit art.154 alin.2 teza I din același cod.

Referitor la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, prin Decizia nr.###/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.518 din data de 25 iunie 2018), Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă care o prevede prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională.

Prin Decizia nr.###/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr.565 din data de 09 iunie 2022), Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.155 alin.1 din Codul penal sunt neconstituționale, arătând, în considerentele acesteia, pe de o parte, că, pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei nr.###/2018 (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma respectivă, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (fapt realizat prin OUG nr.71/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.531 din data de 30 mai 2022), fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (parag.73), iar, pe de altă parte, că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.###/2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal la exigențele constituționale, astfel că termenele de prescripție generală reglementate în art.154 din același cod nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale (parag.74).

În speță, Curtea constată că, pentru infracțiunea de furt săvârșită la data de 17 aprilie 2017, s-a dispus, la aceeași dată, începerea urmăririi penale in rem (fila 17, d.u.p.).

În legătură cu această infracțiune, tot la data de 17 aprilie 2017, au fost întocmite procese-verbale de constatare a faptei, de ridicare de la făptuitor a cuțitului găsit asupra sa și a bunurilor sustrase, de interpellare a acestuia, de consemnare a declarației sale verbale și de verificare a lui în baza de date DEPABD (filele 8-9, 11-12, 18-20, 36-44 d.u.p.) și, de asemenea, au fost formulate plângere penală de către persoana vătămată și precizări din partea acesteia privind valoarea prejudiciului și neconstituirea sa ca parte civilă, ca urmare a recuperării lui în totalitate, prin restituirea bunurilor sustrase (filele 10, 13, d.u.p.), iar, la data de 10 mai 2017, a fost întocmită dovada de introducere a cuțitului ridicat de la făptuitor, la data faptei, în Camera de corpuri delictu a Secției 13 Poliție, conform dovezii ##### # ##### (fila 35, d.u.p.).

Toate celelalte acte aflate în dosarul de urmărire penală, inclusiv acte de procedură, au fost efectuate ulterior datei de 25 iunie 2018 (când a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr.297/2018), astfel:

- la data de 01 iulie 2019, a fost emisă fișa de cazier judiciar a făptuitorului (filele 47-48, d.u.p.);

- la data de 11 iulie 2019, a fost întocmit referatul prin care organele de cercetare penală din cadrul Secției 13 Poliție au propus, cu privire la fapta de furt, dispunerea unei soluții de renunțare la urmărirea penală (filele 33-34, d.u.p.);

- la data de 25 iulie 2019, s-a dispus de către procuror restituirea dosarului către acele organe, în vederea continuării cercetărilor, conform ordonanței emise la aceeași dată (filele 4, 32, d.u.p.);

- la data de 09 iunie 2020, s-a dispus efectuarea în personam a urmăririi penale față de suspectul #####-##### (fila 6, d.u.p.);

- la datele de 21 și 22 iulie 2020, s-a realizat audierea martorei ##### și, respectiv, a reprezentantului desemnat al persoanei vătămate - ##### (filele 14-17, d.u.p.);

- la data de 02 octombrie 2020, a fost emisă citație pe numele suspectului, în vederea audierii acestuia, fixată pentru data de 06 octombrie 2020 (filele 27-28, d.u.p.);

- la data de 05 octombrie 2020, a fost întocmit procesul-verbal în care s-a consemnat contactarea telefonică a organelor de poliție de către mama suspectului, care a comunicat că fiul său era plecat în străinătate, fără a ține legătura cu acesta (fila 26, d.u.p.);

- la data de 26 octombrie 2020, a fost emisă fișa de cazier judiciar a suspectului (filele 45-46, d.u.p.);

- la data de 23 noiembrie 2020, s-a dispus schimbarea încadrării juridice, între altele, din infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.228 alin.1 - art.229 alin.1 lit.e din Codul penal, în infracțiunea de furt, prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal și, de asemenea, punerea în mișcare a acțiunii penale, cu privire la această infracțiune, față de inculpatul #####-##### (fila 5, d.u.p.);

- la data de 07 decembrie 2020, au fost efectuate fotografiile judiciare asupra cuțitului tip briceag ridicat de la inculpat la data faptei (filele 21-25, d.u.p.);

- la data de 13 ianuarie 2021, a fost emisă citație pe numele inculpatului, în vederea audierii acestuia, fixată pentru data de 26 ianuarie 2021, citația respectivă fiind înmănată mamei sale (filele 30-31, 49, d.u.p.);

- la data de 13 ianuarie 2021, a fost întocmit procesul-verbal în care s-a consemnat înmânarea citației emise pe numele inculpatului către mama acestuia, care a reiterat susținerile că fiul său era plecat din țară și nu păstra legătura cu el (fila 29, d.u.p.);

- la datele de 01 februarie 2021, 13 aprilie 2021, 18 mai 2021 și 19 mai 2021, au fost întocmite procese-verbale de verificare a inculpatului în diverse baze de date (filele 50-52, 57-58, d.u.p.);

- la data de 14 aprilie 2021, au fost emise citații pe numele inculpatului, la adresa de domiciliu și la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, în vederea audierii acestuia, fixată pentru data de 21 aprilie 2021 (filele 53-56, d.u.p.);

- la data de 27 mai 2021, a fost întocmit referatul de terminare a urmăririi penale (filele 1-3, d.u.p.);
- la data de 19 mai 2021, a fost emis rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####-#####.

După sesizarea instanței, procedura de cameră preliminară a fost finalizată prin încheierea din data de 08 iulie 2021 (rămasă definitivă, prin necontestare, la data de 27 iulie 2021), hotărârea în primă instanță a fost pronunțată la data de 20 decembrie 2021, cauza a fost înregistrată pe rolul instanței de apel la data de 30 decembrie 2021 (pentru soluționarea căii de atac exercitate de ##### la data de 21 decembrie 2021), primind termen de judecată la data de 09 mai 2022, pentru care inculpatul a fost citat, la adresa de domiciliu verificată la data de 12 ianuarie 2022 în baza de date DEPABD, înștiințările fiind afișate la acea adresă în data de 14 ianuarie 2022 și, respectiv, la sediul instanței în data de 18 ianuarie 2022, toate aceste acte fiind efectuate anterior intrării în vigoare, la data de 30 mai 2022, a OUG nr.71/2022.

Raportat la aspectele anterior menționate, Curtea constată că s-a împlinit termenul (cu o durată de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale, întrucât, ulterior datei de 17 aprilie 2017 (când fapta de furt a fost săvârșită și s-a dispus efectuarea urmăririi penale în rem cu privire la aceasta) și până la data de 30 mai 2022, când termenul respectiv era deja împlinit, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acelei prescripții.

Curtea nu a apreciat necesară repunerea cauzei pe rol, pentru punerea în discuție a suspendării acesteia, potrivit art.476 alin.4 din Codul de procedură penală, în raport cu sesizările înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, conexe în Dosarul nr.#####/1/2022, cu termen de judecată la data de 25 octombrie 2022, întrucât soluționarea prezentei cauze nu depinde de lămurirea care, eventual, ar fi dată chestiunii de drept la care se referă acele sesizări.

În acest sens, Curtea reține că, indiferent dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial, susceptibile a fi aplicate ca lege penală mai favorabilă, situație în care art.155 alin.1 din Codul penal, în forma în vigoare în perioada 25 iunie ##### # ## mai 2022, ar trebui aplicat ca o astfel de lege, potrivit art.5 din același cod sau sunt norme de drept procesual, supuse principiului „tempus regit actum” și al căror efect se produce ope legis, conform principiului aplicării imediate a legii de procedură, în speță, de la data de 17 aprilie 2017 și până la împlinirea termenului (de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acesteia.

Pe de altă parte, Curtea constată că termenul prescripției generale a răspunderii penale nu a fost nici suspendat, conform art.156 alin.1 din Codul penal, pe durata celor 60 de zile de stare de urgență din perioada 16 martie ##### # ## mai 2020, cu efectul

prevăzut în art.156 alin.2 din același cod, ca urmare a Decretelor Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 (aprobate prin Hotărârile Parlamentului României nr.3/2020 și, respectiv, nr.4/2020).

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art.156 alin.1 din Codul penal, cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Cele două decrete anterior menționate nu se încadrează în noțiunea de dispoziție legală (folosită în art.156 alin.1 din Codul penal), pentru a constitui o cauză de suspendare a cursului prescripției generale a răspunderii penale, având în vedere calificarea dată acestora, de Curtea Constituțională, prin considerentele Deciziei nr.###/2020 (publicată în Monitorul Oficial nr.387 din data de 13 mai 2020), respectiv aceea de acte administrative cu caracter normativ, subsecvente legii și având o forță juridică inferioară legii, care nu pot să deroge, să se substituie ori să adauge la lege (parag.88-90), tot instanța de contencios constituțional arătând, în considerentele aceleiași decizii, cu privire la primul decret (de instituire a stării de urgență), că, la aprobarea acestuia prin hotărâre, Parlamentul s-a limitat să încuviințeze acea măsură, fără a-și îndeplini obligația de a verifica respectarea exigențelor pe care Constituția și legea le impun decretului Președintelui și de a sancționa exercitarea ultra vires a competențelor legale (parag.105).

Prin hotărârea ulterioară (de încuviințare a prelungirii stării de urgență), Parlamentul a prevăzut, în mod expres, la art.2 alin.1, că, pe durata stării de urgență, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți se dispune numai prin acte normative cu putere de lege, iar, la art.3, că modificarea, completarea sau abrogarea, după caz, a unor dispoziții prevăzute în acte normative cu putere de lege, motivate de prevenirea și combaterea epidemiei COVID-19, se pot dispune numai prin acte normative cu putere de lege.

Dincolo de faptul că, pentru motivele anterior menționate, Decretele Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 nu constituie dispoziții legale, Curtea constată că art.43 alin.2 din primul decret și art.64 alin.5 din al doilea decret au prevăzut suspendarea de drept, pe durata stării de urgență, numai a proceselor penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedura în camera preliminară, cu excepțiile menționate, nu însă și a urmăririi penale în cauzele aflate în acea fază procesuală.

Referitor la aceste din urmă cauze, în art.43 alin.1 din primul decret (de instituire a stării de urgență), s-a prevăzut că activitatea de urmărire penală se desfășura numai cu privire la anumite cauze (enumerate), neprevăzându-se însă suspendarea urmăririi penale în celelalte cauze, dar menționându-se, în art.43 alin.8, că, pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuau acte de urmărire penală, se suspenda prescripția răspunderii penale, fără a se preciza că opera de drept, astfel că aceasta ar fi trebuit dispusă, în speță nefiind emisă de către procuror o ordonanță în acest sens.

De asemenea, în art.64 alin.1 din al doilea decret (de prelungire a stării de urgență), s-a prevăzut că activitatea de urmărire penală se desfășura cu precădere cu

privire la anumite cauze (enumerate), fără a se prevedea, nici de această dată, suspendarea urmăririi penale în celelalte cauze, dar menționându-se, în art.64 alin.13, că, pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuau acte de urmărire penală, opera de drept suspendarea prescripției răspunderii penale, fără a fi necesară emiterea unei ordonanțe în acest scop, însă, potrivit art.64 alin.3 teza finală, procurorul avea obligația de a comunica, de îndată, persoanelor interesate ordonanța prin care a constatat că nu a operat suspendarea cursului prescripției răspunderii penale. Or, în speță, pe toată perioada stării de urgență (inclusiv cea de prelungire a acesteia), urmărirea penală s-a aflat exclusiv în faza in rem, abia după expirarea acelei perioade dispunându-se, la data de 09 iunie 2020, efectuarea ei in personam, situație în care nu se justifica emiterea unei astfel de ordonanțe, care, în mod obiectiv, nu avea cui să fie comunicată, neexistând o persoană interesată. Pe de altă parte, s-ar fi impus, prin prisma dispozițiilor art.64 alin.1 lit.c teza finală rap. la art.64 alin.5 din același decret, ca procurorul să constate că, în cauză, trebuiau efectuate acte de urmărire penală și pe durata stării de urgență, întrucât aceasta se referea la o infracțiune flagrantă, fără a opera astfel suspendarea cursului prescripției răspunderii penale.

În același timp, starea de urgență nu a constituit o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat, care ar fi împiedicat punerea în mișcare a acțiunii penale, sens în care, pe lângă ultimul aspect menționat (ce impunea efectuarea de acte de urmărire penală și pe durata acesteia, din cauza caracterului flagrant al infracțiunii), Curtea reține că, deși fapta de furt a fost săvârșită, constatată și recunoscută de făptuitor la data de 17 aprilie 2017, când s-a și dispus efectuarea in rem a urmăririi penale, cercetările au trenat din cu totul alte motive (imputabile exclusiv organelor de urmărire penală) decât starea de urgență, astfel că, la data instituirii acesteia (16 martie 2020), deși trecuseră aproximativ 3 ani de la comiterea faptei, cu autor cunoscut, nici măcar nu se dispusese efectuarea in personam a urmăririi penale.

În consecință, constatând împlinirea termenului prescripției generale a răspunderii penale și inexistența oricărui act de întrerupere a cursului acesteia, până la împlinirea acelui termen (la data de 16 aprilie 2022), Curtea, în temeiul art.396 alin.1, 6 rap. la art.16 alin.1 lit.f teza a II-a din Codul de procedură penală, va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul #####-#####-#####, cu privire la infracțiunea de furt, prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal (fapta din data de 17 aprilie 2017).

Având în vedere pronunțarea acestei soluții, dar și menținerea soluției de achitare a inculpatului pentru infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase (pe care, în fața Curții, contrar motivelor de apel formulate de Parchetul declarant al căii de atac, reprezentantul Ministerului Public nu a criticat-o, apreciind-o legală și temeinică, astfel cum și Curtea a constatat), va fi înlăturată dispoziția de obligare a inculpatului, în temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în sumă de 1.500 lei, urmând ca respectivele cheltuieli să rămână în sarcina statului, potrivit art.275 alin.3 din același cod.

Față de toate aceste considerente, Curtea, în temeiul art.421 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală, va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, va desființa, în parte, în limitele deja precizate, sentința penală atacată și, în rejudecarea pe fond a cauzei, va hotărî în sensul celor anterior menționate.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate, care nu contravin deciziei Curții (cea prin care s-a dispus achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.372 alin.2 din Codul penal, care este legală și temeinică, cea prin care s-a luat act că persoana vătămată ##### SA nu s-a constituit parte civilă în procesul penal și cea privind confiscarea de la inculpat a cuțitului tip briceag, care este legală și prin raportare la soluția de încetare a procesului penal pentru infracțiunea de furt, față de dispozițiile art.112 alin.1 lit.b din Codul penal, care se referă, între altele, la bunurile folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală și, de asemenea, față de natura acelei dispoziții, de măsură de siguranță, care, potrivit art.107 alin.1 din același cod, are ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală).

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea apelului admis al Parchetului vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

În temeiul art.421 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală, admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București împotriva Sentinței penale nr.### din data de 20 decembrie 2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în Dosarul nr.#####/301/2021.

Desființează, în parte, sentința penală apelată și, în fond, rejudecând:

În temeiul art.396 alin.1, 6 rap. la art.16 alin.1 lit.f teza a II-a din Codul de procedură penală, încetează procesul penal față de inculpatul #####-#####-, cu privire la infracțiunea de furt, prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal (fapta din data de 17 aprilie 2017), ca urmare a împlinirii termenului prescripției generale a răspunderii penale.

Înlătură dispoziția privind obligarea inculpatului, în temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în sumă de 1.500 lei.

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, dispune ca toate acele cheltuieli judiciare să rămână în sarcina statului.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea apelului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 27 iunie 2022, prin punerea hotărârii redactate la dispoziția inculpatului, a persoanei vătămate și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
#####-#####
#####-#####

JUDECĂTOR,
#####

GREFIER,
#####-#####

Red. #####.G./O.R.N.
Th.red. #####.G.
Ex.2 / 27 iunie 2022
Judecătoria Sectorului 3 București - #####